

HET NIEUWE ZAKELIJKE LEVEN VAN BASTIAAN RAGAS

'IK BEN GÉÉN GELIKTE MARKETINGMAN'

Bastiaan Ragas (46) is vooral bekend als zanger en acteur op de Bühne. Maar sinds zeven jaar profileert hij zich ook nadrukkelijk als theaterproducent. Zijn ervaring als uitvoerend artiest komt daarbij handig van pas. Een enkele blik van Gerard Cox of Joke Bruijs is al voldoende om feilloos aan te voelen wat er gevraagd wordt.

Ik begin dit interview met de vraag die Marco Borsato mij voor jou meegaf: Heb je ergens spijt van?

'Nee, nooit. Ik denk wel eens: *goh, het was handiger of fijner geweest als ik bepaalde zaken anders had aangepakt*, maar spijt gebruik ik niet snel. Je daden hebben uiteindelijk toch te maken met de persoon die je op dat moment. Ik stond er toen toch gewoon voor de volle 100 procent achter? Spijt hebben vind ik gemakzuchtig want daarmee zeg je eigenlijk dat je het nu beter zou doen. Maar de kennis van nu had je vijf jaar geleden niet. Net als dat ik in 2023 dingen waarschijnlijk ook weer anders zal aanpakken dan nu.'

Al doende leert men?

'Het hele leven is een les. Dus ook in je zakelijke projecten kom je alleen met vallen en opstaan waar je zijn moet. Kinderen in een speeltuin proberen ook eerst de wip, dan de schommel en ten slotte de zandbak om erachter te komen wat hen het best ligt. In die speeltuin probeer ik van alles uit, zonder in hokjes te denken. Daarom heb ik ook gezongen in de groep *Caught in the act*, stond ik in musicals als *Aida*, schreef ik boeken en gaf ik op televisie gestalte aan koning Willem-Alexander. Dat verleden helpt mij de artiesten met wie ik nu als producent werk beter aan te

voelen. Ik heb gestaan waar zij staan en ken de valkuilen waar je niet in moet trappen. Desondanks ben ik er toch wel een aantal keren in gekukeld hoor.'

Leg eens uit...

'Ik kom uit een echt ondernemersgezin. Met een mentaliteit van *niet lullen maar poetsen*. Ik hou van flink aanpakken maar luister soms nog vaker naar mijn *artiestenhart* dan dat ik het zakelijke aspect van mijn werk volg. Dat maakt me soms kwetsbaar. Het nog net even iets gezelliger maken in de kleedkamer, een extra bloemetje hier of een borrel voor artiesten en relaties daar en het *artwork* van een voorstelling nog eens onder handen nemen. Allemaal leuk en aardig, maar dat kost ook weer extra geld. Bij *De Oase Bar* in de Rotterdamse Doelen werk ik nu gelukkig samen met Henrike van Engelenburg die heel goed is met cijfertjes. In mijn bedrijf vertegenwoordigt zij dus met name de zakelijke kant, terwijl ik het creatieve deel voor mijn rekening neem. Dat zie je alleen al aan het kantoor waar we dit gesprek nu voeren. Het staat vol met nostalgische posters, onderscheidingen, een groot dartbord en is nog het best te omschrijven als een echte *mancafe*. Vanuit hier schaaft ik aan nieuwe shows met een heel eigen concept.'

Een Nederlandse bewerking maken van een buitenlands product is dus niet zo aan jou besteed?

'Ik ben inderdaad het tegenovergestelde van een gelikte marketingman die een buitenlands format koopt en aanpast voor de Nederlandse markt. Ik produceer liever met de kracht en het talent van artiesten die ik ken en waar ik een show omheen bedenk. Bij een puur Rotterdamse voorstelling als *De Oase Bar* is het niet meer dan logisch om die te maken met Gerard Cox en om met Joke Bruijs de Maas op te gaan en haar daar een eerste cd door Willem van Hanegem te laten uitreiken. Dat hoort bij haar, dus waarom zou je je dan in allerlei gekke bochten wringen om het anders te doen?'

'Of mijn voorstellingen nu in het Financieele Dagblad staan of de Privé maakt me geen bal uit'

En als het nu eens niet aanslaat en je te maken hebt met een lege zaal?

'Dat is vervelend en in het huidige theaterlandschap komt het ook geregeld voor dat een zaal niet helemaal uitverkocht raakt. Maar dat vind ik vervelender voor de artiest die op het toneel staat dan voor mijzelf. Dat soort tegenslagen moet je kunnen opvangen door ze vooraf in te calculeren. Dit vak bevat een heel intensieve planningsdynamiek waarbij heel veel lijntjes van korte en lange termijnen door elkaar lopen. Die moet je tegelijkertijd in handen blijven houden, zonder dat ze in de knoop raken.'

Hoe faciliteer je de ideale omstandigheden om je artiesten optimaal te laten presteren?

'Dan kom ik weer uit bij *sfeer*. Stap je bij het hoofdkantoor van Stage Entertainment binnen, dan is alles er glimmend, indrukwekkend en *bigger than life*. Dat voeren ze ook geweldig door in hun theaterproducties. En stap je bij mij het kantoor binnen, ervaar je een totaal andere sfeer waarbij je al snel in de gaten krijgt hoe ik als persoon ik elkaar steek. Ik hou van warmte, gezelligheid en eerlijkheid waarbij alles mogelijk is. Een gearriveerde artiest weet wat goed voor hem of haar is en ik probeer hen daarbij zelfs nog iets verder te laten kijken dan alleen het wereldje waarin zij zelf leven. Weinig artiesten kunnen dat namelijk. Natuurlijk moet ik daarbij af en toe op de rem trappen en af en toe de positie van de baas innemen. In het begin vond ik dat lastig maar het gaat me nu steeds beter af.'

Je komt uit Lisse, woont in Bloemendaal maar hebt je hart inmiddels ook verloren aan Rotterdam. Hoe is dat zo gekomen?

'In 2003 stond ik maandenlang in de musical *3 Muskietiers*. In het Nieuwe Luxor Theater. Ik sliep in Hotel New York. Tooske Ragas was in die tijd mijn tegenspeelster en ik werd smoorverliefd op haar. Nog steeds zijn we reuze *happy* samen. Deze stad is er één waar tenminste nog echte Rotterdammers wonen. In Amsterdam, waar ik ook lang heb gewoond, zitten steeds minder echte Amsterdammers. Maar hier kom je nog die oude, taai knakkers tegen die nooit meer uit hun stad zullen vertrekken. Mijn favoriete plek blijft toch wel de Kop van Zuid. In 2003 was die hele strip nog leeg, maar tegenwoordig is het een bloeiende plek waar wonen en werken samenkomen.'

Heb je in je huidige rol advies ingewonnen bij Joop van den Ende?

'Die gesprekken zijn er inderdaad wel geweest. Vooral in de periode dat ik in zijn voorstelling *3 Muskietiers* speelde, heb ik intensief met hem samengewerkt. Daar heb ik veel van geleerd. Uiteindelijk vervaagt dat contact ook weer en moet je op eigen benen staan door met de juiste mensen in contact te komen. Van mijn vader wist ik dat netwerken heel belangrijk is. Hij kon nog geen zwabber vasthouden maar runde toch een goedlopend schoonmaakbedrijf omdat hij een ster was in relatiebeheer. Hij kwam altijd zijn afspraken na en was eerlijk tot op het rechtlijnige af, waardoor hij in een vrij onbetrouwbare wereld al snel te boek stond als heel betrouwbaar.'

Heb je die genen meegekregen?

'Ik ben ook geen rekenmeester maar een gevoelsmens dat gemakkelijk contacten legt. En ik realiseer me dat het soms geven en nemen is in deze business. Soms leg ik contact met een journalist met de vraag of ze een stukje over mijn voorstelling willen schrijven, maar daar staat dan wel tegenover dat ik hen ook te woord sta als zij op hun beurt bij mij aankloppen met een vraag over mijn privéleven. Zo werkt het nu eenmaal en het hoort er ook wel een beetje bij als *bekende Nederlander*. Dat vind ik nu minder lastig dan vroeger. De slechtste managers zijn dames en heren die hun artiesten nooit interviews laten doen om een bepaald imago hoog te houden. Dat is leuk als je Anouk bent of één of andere boze kleine rapper, maar voor de rest moet je je niet te goed voelen voor welk medium dan ook. Of ik of mijn voorstellingen nu in het *Financieele Dagblad* staan of de *Privé* maakt me geen bal uit.'

'Logisch om een Rotterdamse voorstelling als de Oase Bar te maken met Gerard Cox en Joke Bruijs'